

fiskeRIBEtragtninger

MEDLEMSBLAD FOR RIBE SPORTSFISKERFORENING



fiskeRIBEttragtninger

Medlemsblad for RIBE SPORTSFISKERFORENING
Redaktion: Holger Sørensen og informations-
udvalget

Eftertryk, også i uddrag, kun med skriftlig
tilladelse.

HVEM ER HVEM I RIBE SPORTSFISKERFORENING:

Formand: Bent Skjødt,
Gl. Avej 18, 6760 Ribe..... 75420990
Næstformand: Frank Grøn,
Svalevænget 5, 6760 Ribe..... 75421627
Kasserer: Holger Sørensen,
Plougsvadvej 35, 6683 Føvling..... 75435291
Bestyrelsesmedlem: K.E. Krautwald,
Bramdrupvej 26, 6000 Kolding..... 75568221
Bestyrelsesmedlem: Peter Thomsen,
Lærkevænget 13, 6760 Ribe..... 75420954
Bestyrelsesmedlem Bent Nissen,
Haraldsgade 49, 6700 Esbjerg..... 75132538
Bestyrelsesmedlem Finn Silber,
Holmevej 10, 6760 Ribe..... 75424642
Supp: Knud E. Jensen,
Tornskadevænget 5, 6760 Ribe..... 75422296
Tilmelding af nye B-medlemmer:
B-grubben: Morten Dahl Hansen
Gyvelparken 29, 6760 Ribe..... 75423609

Konsulent for miljø- og udsætninger
i GRAM & RIBE Sportsfiskerforeninger,
Bent Olsen, Højvej 4, 5610 Gram..... 74821550
Allan Jensen, Bredeslippe 3, 6760 Ribe 75410359

Andre, der daglig hjælper Bestyrelsen:

John Tosti, Esbjerg 75122521 fiskerikontrol
Benned Hedegård, Ribe... 75423324 ---
Allan Dinesen, Ribe..... 75424527 juniorafdeling
Kim Nicolaisen 75445667 " "
Peder Pedersen 74822880 formand i Gram

FORENINGENS FREMTID!

Storm P. skal have sagt, at det er svært at spå - især om fremtiden.

Dette gælder selvfølgelig også RSF, men sætter man sig hen og kikker lidt på de faktiske forhold, så er der visse ting, der ligesom trænger sig på, og det kunne jo være passende at gøre noget ved det, inden der kommer uløselige problemer ud af det.

Først ordet RIBE. Det er som om man helt har glemt, at det er RIBE, der både står som foreningens hjemsted og som den kommune, der sammen med GRAM og RØDDING indeholder alt vort fiskevand.

Gennem årene er det gået sådan, at vore medlemmer næsten alle bor langt fra åen, ja det er endog så grelt, at ved forskellige udsætninger og andet "foreningsarbejde" må vi takke vore venner i GRAM for, at de møder talrigt op, for der er simpelthen ikke ripensere nok til, at det kan lade sig gøre at vi kommer lige så mange. Det er en smule flovt, men vi er jo store i slaget og bringer en øl til de flittige, og så er den sag klaret - tror vi.

Det næste ord er SPORTsfiskerforening. Det er nok i orden for langt de flestes vedkommende, men der er også uheldige kombinationer imellem. F. eks. er det jo ikke SPORT, hvis man sælger en havørred, ja, selv at forære dem væk i flertal må kaldes usportsligt.

FISKER. Jo, den er da god nok - eller. Ifølge fangstrapporterne er der ikke særlig mange, der kan kalde sig fiskere, for på rapporten står der 0. Ja, der er endog mange, der skriver, at de slet ikke har fisket. Jeg har talt med medlemmer, der ikke har fisket i flere år. Jeg undrer mig. Er der en eller anden besynderlig grund til, at man gennem flere år betaler over 500,- kr bare for at være medlem af en forening? Under alle omstændigheder, så ender det med, at disse, efter eget udsagn "gode" medlemmer på usportslig vis hindrer andre i at blive medlem af RSF.

FORENING da? Jeg må desværre konstatere, at en forening, hvor de 80% af medlemmerne på det nærmeste "bare" skal have et fiskekort, og som kun kan samle 10% af sine medlemmer til en generalforsamling har ikke meget med FORENING at gøre.

LODSEJERE. Det må da være noget positivt? Nemlig - altså hvis vi ser det fra vores side, og det er vi jo gode til.

Men prøv at se det fra lodsejerens side, hvis du kan. Prøv at forestille dig, at et par af bestyrelsen kommer ud til en lodsejer med det formål at forlænge en kontrakt.

Og prøv så at forestille dig, at lodsejeren har en søn, der, ligesom vi, synes at lystfiskeri er en herlig sag.

Så er det, at vore bestyrelsesmedlemmer skal til at forklare lodsejeren, at hans søn kan blive B-medlem med 12 års ventetid på at blive A-medlem, og helst gøre det uden at skuffe lodsejeren. Vi skulle jo helst komme til enighed om en ny aftale.

Lodsejere er jo landmænd, og landmænd er normalt besindige folk, men mon ikke dette er dem en gåde.

Der er også lodsejere, der helt grundlæggende undrer sig over, at "det lokale" ikke rigtigt trives, og når vi fortæller, at der kun er ca 40 medlemmer fra RIBE, så ryster de på hovedet.

Såvel RIBE Øster- som Vesterå er et yndet emne, når man møder fjerntboende medlemmer, og der er egentlig ingen grænser for, hvilke løsninger, der foreslås. Løsningernes fællesnævner er klar og tydelig. Flere fisk til MIG, så det må og skal BESTYRELSEN gøre noget ved.

Jeg kan godt se det fra disse medlemmers side. Det ville jo da være ganske rart, hvis nu nogle få ripenseres indsats kunne give flere fisk i åen, men der er noget, man glemmer, når man snakker om de gamle RIBERettigheder. For det første ligger de uden for de områder, RSF har lejet fiskeret på, for det andet er en bestyrelse bundet af, at den skal opføre sig på en rimelig måde over for den kommune, den er i, og for det tredje, så er vægten af ca 40 RIBEmedlemmer i

vor forening jo ikke noget, som man fra kommunalt hold vil vælte hele byen for.

Hvad kan man gøre ved det?

Man kunne jo ændre lidt på sammensætningen af medlemslisten, og det kunne ske ved at ændre oprykningsreglerne, der nu er formet således, at en trediedel af oprykkerne skal være juniorer og resten forfra fra B-listen til: en trediedel skal være juniorer og resten forfra fra B-listen, dog således, at mindst halvdelen af disse har bopæl i postnumrene 6760 RIBE og 6510 GRAM. Evt. aftaler med lodsejere går forud for listen, men skal oplyses på første efterfølgende generalforsamling.

Og hvorfor ikke?

Det berører jo ikke de nuværende A-medlemmer, men der er et besynderligt forhold på vore generalforsamlinger, der ligesom slår en streg over alt, hvad der har med RIBE at gøre. Jeg glemmer ikke den generalforsamling, der sagde NEJ til at vi kunne oprette en juniorafdeling, og jeg må indrømme, at jeg selv nu efter mange år ikke har kunnet se hvilke grunde generalforsamlingen havde. Jeg har heller ikke glemt, at ved en generalforsamling for ca 7 år siden nedstemte generalforsamlingen alt, hvad formand og bestyrelse havde fremlagt, og minsanten om man ikke ved det efterfølgende valg genvalgte formanden med ca 95% af stemmerne.

LAKSETRAPPEN I RIBE

Hvis en ny laksetrappe i et af gennemløbene i Ribe er ensbetydende med flere fisk, så er der noget at glæde sig til.

Sagen er, at den nye modstrømstrappe i gennemløbet ved Skibbroen formentlig er i fuld drift, inden dette nummer af vort blad bliver udsendt. Det vil sikkert blive diskuteret, om det nu er den rette slags trappe, vi har fået, og lige så vel, som der tilhængere, så er der også modtandere, og det er der uanset, hvilken slags trappe, vi havde fået. Ja, fået er det rette ord, for det er ikke os, der skal betale, og det kan vi være glade for. Vi må imidlertid håbe, at modstrømstrapper er gode, for der er ikke andet ved de 3 gennemløb i Ribe, jo, selvfølgelig er der ålepas, men det er nu nok ikke sagen for laks og havørreder. De to modstrømstrapper er noget forskellige, især i bredden, hvor den nye er ca. dobbelt så bred, som den gamle er. Om der så kan gå dobbelt så store fisk op, er en anden sag.

Trappe eller ikke trappe, det er spørgsmålet, for hvis der er en passende vandføring gennem sluserne, og vandstanden i åen nedenfor ikke er for lav, så smutter vore kære laks og havørreder direkte gennem strømmen, og selv om man synes, at det må være umuligt for en fisk at svømme gennem strålen, der hvor en af skodderne er oppe, så er det ganske sikkert, at fiskene har let ved det, men de har jo heller ikke menneskeøjne at se med - humlebien er jo også heldig med, at den ikke ved, at den ikke kan flyve.

Hvis den forestående efterårssæson bliver bedre end normalt, så er der grund til at tro, at den nye trappe opfylder sit formål, og engang til næste år, når de nye fangstrapporter er regnet sammen, så vil der forhåbentligt danne sig et klart billede af trappens betydning.

Det kunne også være en ide, hvis de medlemmer, der skal ned og se den nye trappe, rapporterede, hvis de så en fisk, der gik gennem trappen eller som havde gjort mislykkede forsøg på at komme igennem.

DEBAT

3 METER ZONEN

Mit indlæg i sidste nummer om de 3 meter langs åen har i nogen grad fået nogle medlemmer til at reagere, og for mig er det da rart, at det er muligt at få reaktioner fra medlemmerne, for det er ikke meget, der er af slagsen.

Jeg er ikke i tvivl om, at nogle af vore medlemmer vil kunne klare sig, også hvis åen blev omkranset af hundredvis af buske, høje brændenælder, siv og lignende, men på den anden side, så er hvert eneste træ langs åen, hver bro, hver hegnstråd et sikkert bevis for, at det ikke er alle medlemmerne, der er i besiddelse af den helt store kasteteknik, og det er ofte dyre sager, der hænger som beviser nævnte steder.

Jeg er heller ikke i tvivl om, at nævnte træer og buske vil give gode standpladser, og det lyder da i sig selv lovende, men hvad hjælper det med flere standpladser? Selvfølgelig flere fisk tænker de fleste. Men nej. Man får jo ikke flere biler af at bygge flere garager, vel. Og der kommer ikke en eneste fisk mere op i åen på grund af flere standpladser, jeg tvivler nemlig på, at havørrederne i åen sender bud ud i Nordsøen, at der er plads til flere i Ribe å.

Hvad skal vi så med den 3 meter zone? Landmændene er ikke glade for den, eller for nu at sige det rent ud, de er imod den. Vi lystfiskere ved ikke rigtigt. Nogle synes mest imod, andre synes mest for. Blandt andet er der nogle af os, der tror på at udvaskningen af gødningsstoffer fra jorden bliver mindre, og det gør den, men er det overhovedet så meget, at det kan måles?

Vi kunne jo også prøve at se lidt på, hvad landmændene bruger de yderste 3 meter til - altså gødningsmæssigt.

De fleste landmænd spreder gødning med en maskine bag på traktoren. Det er maskiner, der spreder 8 - 15 meter på hver side af traktoren, og uanset hvor god en maskine, der er tale om, så er de yderste par meter ikke så godt betjent, som resten, men det klares ved, at man så kører tilbage i en afstand, der passer, så de yderste meter får 2 gange.

Ude i åen kan man jo ikke køre, så det yderste stykke ud mod åen får ikke 2 gange, og dertil kommer, at nævnte maskiner har det med, at der bliver slynget nogle få gødningskorn ekstra langt ud, og for at undgå, at disse falder i vandet, ja, så kører man en meter eller tre længere ind på marken, for der er ingen landmand, der med respekt for sig selv og sit erhverv, smider kunstgødning direkte i åen.

Facit er, at vores kære omdiskuterede 3 meter zone på det nærmeste er der i forvejen, men på en langt mere tiltalende måde end ved forbud eller påbud, og havde man i stedet foreslået, at der ikke måtte bruges gødning i en afstand af nogle meter, måske 10 - 20 fra åen, så tror jeg landmændene helt uden videre havde sagt ja.

Jeg er også blevet spurgt, og det jeg skriver også er bestyrelsens mening. Det kan der ikke svares på, for så længe man ønsker, at jeg skal skrive bladet, så er det mine meninger, der kommer frem, men det vil da som oftest være således, at bestyrelsen vil bakke mine synspunkter op, og jeg forsøger da også at lægge de generelle synspunkter så tæt op til bestyrelsens som muligt, men een gang for alle, det er mine meninger, hvis ikke der er andre navne under.

FISK I RIBE ! ! !

Flot overskrift - ikke? Men den er god nok.

Der vil være en del af foreningens medlemmer, der vil føle sig noget, ja, måske endog meget, forurettede; tænk at spille tid på at læse sådan noget.

Der er andre medlemmer, måske de fleste, der finder det hele interessant, og der vil også være nogle, der vil prøve det nye.

Det hele drejer sig om, på hvilken måde man tumler hobbyen sports/lystfiskeri og om, hvilke særegenheder man hænger sin hat på.

En mand har fået den ide at ofre nogle penge (mange) på at skabe et fritidssted i Ribes sydlige udkant. Stedet skulle være egnet til en udflugt, hvor man naturligvis har mor og børn med sammen med andre nødvendigheder, og på stedet er der passende mulighed for at købe næsten alt, hvad en sådan sommergæst skulle få brug for.

Sommerland, tænker du måske nu.

Nej, dem er der i forvejen ved at være nok af.

Det hele er opbygget omkring en kunstig sø på arealerne, hvor der før var løgmarker, og til glæde for gæsterne er der fisk i søen, og dem kan man få lov til at fange, eller i al fald, prøve at fange. Putt and take, tænker mange. Det har intet med fiskeri at gøre tænker nogle. Det burde forbydes, mener de værste, men hvad er det egentlig, vi står overfor her? Den mulighed at kunne invitere familien på fisketur med rimelig chance for fangst tiltaler mange, og selv om det ikke just er billigt, så skal man huske, at de fisk, vi udsætter, dels koster 30 kr pr. kg, dels også er et putt, hvor taket kommer lidt forsinket. Iøvrigt er der ingen grund til at tage fornøjelsen fra de mennesker, der kan lide den slags fiskeri

Der er underligt nok ingen fangstbegrænsning på stedet, og der er med sikkerhed fisk i søen, for der bliver udsat ligeså mange, som der fanges.

Jeg er af den opfattelse, at vi bør hilse det nye alternativ velkommen og ønske det held og lykke fremover.

UDSÆTNINGER

Vi har sat en masse fisk ud. En masse småkravl ude ved Kammerslusen i størrelsen ca 15 cm., og en del fangstmodne andre steder. Det eneste problem, der var i forbindelse med udsætningen af de små var, at det var meget svært at få øje på, at det havde noget med RIBE SPORTSFISKERFORENING at gøre, for det var så som så med medlemmer fra nævnte forening. Nå, heldigvis var der til gengæld desto større opbud fra vor kære naboforening Gram, og hvis vi talte de medlemmer, der er medlem begge steder, med til Ribe, så var der da et par stykker.

Men vi havde ØL med, og det er meget vigtigt til sådan en udsætningsaften, så lidt gavn gør vi da - os fra RIBE.

Det er flovt for os, der arbejder med det, men årsagen er jo ganske klart, at der er alt for få medlemmer, der bor i bare nogenlunde passende afstand fra Ribe.

KASSERERJOB

At være kasserer for RSF er skam ikke det værste, men der er visse forhold, som burde ændres, og jeg skal herved så tydeligt som det er mig muligt understrege, at de tanker, jeg har om at gøre foreningen lidt mere ribevenlig, ligger mig så meget på sinde, at jeg i den kommende tid vil arbejde for de tanker, så meget det er mig muligt.

Jeg vil gerne have den opbakning, der er mulig fra både medlemmer og lodsejere, ja også fra ripensere, der gennem år har undret sig over den lokale sportsfiskerforening.

Mit forslag er, som før nævnt, kort og godt, at oprykningen skal deles i tre lige store dele, hvoraf en del er juniorer, en del "lokale", og en del "udenbys".

EEN Å, EEN FORENING !

Ribe åsystem er med sine mange tilløb et stort system, der afvander et stort område. Fra udløbet ved Kammerslusen til et sted ovre ved Abenrå, Vojens m. fl. "østbyer", forgrener Ribe å sig fra at være en bred og dyb såkaldt nedre løb til at være tusinder af bække og grøfter. Sammenlagt er der sikkert over 1000 km, og løbene fordeler sig over mange kommuner og 2 amter. Det er ikke svært at forestille sig, at til så mange vandløb må der være tilknyttet en utrolig mængde interesser af forskellig art. Og det er der.

Der er tale om afvanding. Der er tale om vanding. Der er tale om udretning af løb. Der er tale om genetablering af de gamle, tidligere udrettede sving. Jo, der kunne nævnes mange interessante forhold om et åsystem.

Desværre er det sådan, at sammen med de mange forskellige steder, der skal spørges om dette og hint, så er det ikke muligt at få noget egentligt overblik over, hvad der skal gøres, eller hvad der ikke skal gøres.

Mine - og heldigvis mange andres - tanker går på, at det ville være godt, hvis hver å havde sin egen ledelse, der så skulle bestemme over alt, fra den mindste grøft i systemet til udløbet. Men også åens velvære skulle lægges til ledelsens ansvar, alt så som udsætninger af fisk bygning af fisketrapper, udstedelse af vandingstilladelser, grødeskæring, fastsættelse af leje for fiskevand, parkering, fredningsbestemmelser og meget mere.

Under sådanne forhold ville der kun være brug for een forening ved hver å, måske kunne mindre åer slutte sig sammen med en nabo, og på den måde kunne man få nogle store foreninger, der ville kunne tilbyde sine medlemmer et meget mere varierende fiskeri end nu, og til lidt fleres tilfredshed.

Ser man på vor forening, så har vi jo nok en flok, der ikke helt er med på tanken, for vi er jo ikke som de andre?

Det ser ud til, at vi tager fejl på visse områder. Vel er A-stykket et godt stykke fiskevand, og og vel er årsagen nok det begrænsede antal fiskende og vore udsætninger, men i Kongeåen er der de senere år fanget mange havørreder, måske endog flere end hos os, og netop i Kongeåen er der ingen begrænsning af medlemsantallet.

Desuden påstås det jo, at man forventer stalling i Kongeåen fremover.

Vores store skræk er jo, at der let kunne komme en eller anden og forsøge at liste en lodsejer til at glemme os. Men heldigvis er lodsejere landmænd, og landmænd har det med at se, hvad naboen gør og så tænke sig om endnu en gang, og det kan vi jo så være glade for. Det var jo ikke rart, hvis der mangler stykker her og der.

ODDERRISTE ! ! ! !

Endelig vedtaget - for Karup å.

Det var med megen glæde, jeg forleden aften erfarede via TV, at den meget omdiskuterede odderrist i garn nu var vedtaget d.v.s underskrevet af ministeren.

Det var med lige så stor tilfredshed, jeg så, at påbudet skulle gælde i alle vandløb med odderbestand.

Det var selvfølgelig ærgerligt, at det ikke blev generelt for hele landet, for det er ikke de store havørreder, der kan komme igennem en odderrist.

Om fiskerne i Karup å skal glæde sig, er svært at sige, for samme odder er en utrolig smidig, hurtig, listig og ivrig fisker, der måske fanger lige så mange fisk, som garnene gjorde før, og når så ristene redder nogle oddere, så er det så som så med fornøjelsen set fra lystfiskerside.

Naturligvis bør man redde de oddere, der er tilbage, man regner med omkring 200 stk, og de kan nu se en tid imøde, hvor de ikke skal druk-

FANGSTRAPPORTER!!!

Elskede eller hadede?

Det bliver helt anderledes fremover, for da bliver det først, når du skal betale kontingent, du skal huske det der med fangstrapporterne. De er nemlig på girokortete bagside.

Et sted her i bladet kan du se en prøve på, hvordan de vil se ud, og du kan jo passende bruge prøven til at skrive dine fangster op på nu.

Lidt indviklet vil du måske synes om den nye form, men for udsætningsfolkene er det meget vigtige oplysninger, der kommer ud af fangstrapporterne, når de er rigtigt udfyldte.

Der er ingen tvivl om, at fangstrapporterne er en af de vigtigste grunde til, at der overhovedet er udsigt til fortsat fangst i vores vande, og der vil fremover blive endnu større krav til at gøre det rigtige i det rette øjeblik, så derfor er DIN fangstrapport vigtig. Du vil jo gerne have fisk på krogen, så hjælper du udsætningsfolkene, så hjælper de også dig.

KANALEN ved GELSBRO

Der tales en del om fiskeriet i kanalen ved Gelsbro dambrug. Jeg har talt med bestyreren. Han har været ude for, at folk har klippet hans tråde over, og kun hans ønske om et godt forhold til lystfiskerne har afholdt ham fra at nedlægge veto mod fiskeriet.

Men - bestyrelsen understreger, at kanalen ikke hører til vores vandløb, og at vi altså ingen ret har til at fiske i kanalen.

Efter aftale har dambrugets folk ret til at henstille til evt. lystfiskere at fjerne sig fra kanalen

BENT S.

EL-FISKERI I FLADS Å

Vi skal til vores opdræt have fat i så mange laks som muligt, samt helst omkring 35 havørreder.

Vi håber at få de fleste af fiskene fra Gert Mikkelsen, men skulle der mangle nogle stykker, skal vi el-fiske i Fladså et par gange i oktober måned.

Derfor - det er ikke krybfiskere, der færdes ved åen med el-grej, men fæller fra Gram-Ribe foreningerne.

BENT S.

UDLÆNDINGE I VOR FORENING ??????

Inden for det sidste halve år er der 2 gange kommet forespørgsel fra udlændinge, om de kunne blive medlemmer i vor forening.

Jeg måtte i begge tilfælde forklare, at ifølge vore love kan udlændinge ikke optages som medlem af RSF.

Det er vel overflødigt at fortælle, at de pågældende var meget skuffede.

Ser man lidt på, hvilke muligheder vi har i udlandet, så er det ikke ofte, man kommer til at stå overfor det kedelige, at man ikke må fiske, der hvor man er på ferie, og hvis man bor i udlandet, så vil man normalt kunne blive medlem af den lokale sportsfiskerforening.

Jeg tror, at den nuværende formulering af lovene skal ses på baggrund af, at man efter krigen ikke var så glad for et bestemt lands befolkning, og det var klart, at man heller ikke ville have dem til at overrende vore fiskevande. Men tiderne har ændret sig.

Jeg vil derfor foreslå, at man ændrer ordlyden i lovene, så det fremover bliver sådant, at det, man kan kalde "her i landet fastboende udlændinge" kan optages som medlemmer.

Jeg mener, at kan vi optage folk fra Skagen, København og Bornholm, så må vi også kunne optage en englænder, der bor i Ribe.

Den rette ordlyd vil fremkomme som forslag til generalforsamlingen.

"GELS Å" ET TILBAGEBLIK!

Når man i dag færdes ved Gels å - og her tænkes på stykket fra fiskeriet til Amerikaneren - så ligner åen og dens omgivelser ikke meget det man så for bare 30 år siden. Da begyndte jeg at fiske på det omtalte stykke, og da var engene omkring åen meget sumpede, og det var ikke sjældent, at man reddede sig en våd sok, når man lige troede, at man kunne bunde en af de mange sumpede huller i åkanten, steder, hvor man i dag kan færdes i små sko.

I de første år jeg var i bestyrelsen, husker jeg, at vi slæbte gamle elmaster til åen og hev dem i vandet og derefter bugserede dem bl. a. ned til "Malkestedet", hvor der på det tidspunkt var en næsten bundløs sump på nordsiden. Der blev de hevet på land og forsynet med trin, og tjente i en del år som en antagelig gangbro, og det samme skete flere andre steder. Skønt de blev sikrede med pæle, skete det, at der ved højvande løftedes nogen af masterne fri, og de landede helt andre steder langt nedstrøms. Det var isvrigt i samme periode, at de mange graner blev lagt ned, i stor udstrækning efter ønske fra lodsejerne.

Om der var mere vand i åen er vel ikke helt sikkert, der er nok sket det, at åen i stedet har arbejdet sig ned i terrænet takket være sandvandringen, det igen takket være reguleringen af åen inde østpå.

På min allerførste fiskedag ved åen traf jeg oppe ved fiskeriet en af den tids mest kendte lystfiskere, portør Rasmussen fra Ribe. Han havde netop fanget en firepunds havørred i det, der i dag kaldes "Automaten"

Det var en af de første dage i maj, og det var hans første havørred det år, så han var i godt humør, og vi fik en god snak om fiskeri i almindelighed og om havørreder i særdeleshed, og jeg forsøgte at suge til mig med begge ører slået godt ud!

Den gang var "Pouls Bro" ikke etableret, og den gang hed pladsen "Det gamle Stemmeværk" og da stod der en del pælestumper i svinget.

Da gav Rasmussen mig det vink, at der skulle jeg fiske grundigt, for var der fisk - og her var det havørred, han mente - så stod de med garanti altid ved disse pæle. Jeg må erkende, at han havde ret, det vidner min fangstjournal godt nok om! Jeg fik fisk, men det blev ikke i min første sæson ved åen, selv om der godt nok var fisk på pladsen, idet jeg tog fluen væk for næsen af en stor havørred, der med en tyk bølge var på vej til fluen, men som ren amatør havde jeg ikke lært mig at give tid til havørreden havde vendt med fluen i kæften - og det blev selvfølgelig ikke sidste gang, man gjorde den fadese!

Rasmussen er kun een af de mange brave fiskermænd man traf ved åen der sidst i halvtredserne, han var fluefisker om en hals, og kunne samtidig binde fluerne selv, og de var den gang næsten berømte. Det sjove ved hans fluer var nemlig, at han bandt dem i fingrene, han havde ikke noget fluestik til hjælp, men fine var de alligevel.

En af fiskerne jeg traf, var "Hansen-møbler i fire etager" ja, det blev han kaldt, og han var det, som døbte svinget ved fiskeriet for "Automaten". Han havde sovet ved åen - antagelig i bilen - og startede ved daggry netop i svinget der, og han fik havørred på i første kast, landede den, sundede sig lidt, nyt kast, ny havørred, sundede sig atter, måske lidt mere denne gang, så atter nyt kast, og igen huggede en havørred, men den stod af igen, og så var eventyret også slut. Men da var det, at han døbte svinget som "Automaten" - nemlig svinget, hvor man putter en spinder ind i den ene ende - og trækker en havørred ud af den anden, og som alle ved, er navnet blevet hængende siden.

En anden fisker hed Schwabe - eller noget i den retning. Han var meget ihærdig og fangede da også mange fisk, og de havørreder han rejste til fluen om aftenen, men ikke fangede, dem tog han så den næste dag på spinder, det var nu hans metode, og den var ganske effektiv, og det kan vel bl.a. skyldes, at der var flere fisk - og færre fiskere!

Mange andre kan nævnes ----- der var i nogle år et par fynboer, der fik mange fisk, og især i svinget kaldet "Malkestedet", ja, så mange der, at pladsen i de år kom til at hedde "fynbohullet"

Sidst, men ikke mindst, var der "Fejeren" - skorstensfejeren fra Brøns. Den mand kunne fiske, og han gjorde det. Utroligt mange havørreder trak han på land ved hjælp af ganske simpelt grej, en bambusstang, et beskedent hjul og så ellers godt med rødhovedet orm - det var opskriften, og det, sammen med en englelig tålmod, gav ham mange fisk.

De, som lærte ham at kende, glemmer nok aldrig det brune, rynkede men milde fjæs, det absolut daglige antræk - og det altid gode spørgsmål, "Hæe do fåt nove"???, som man som regel måtte svare benægtende på.

De fleste af ovennævnte gæve fiskermænd er gået til de evige fiskevande, og nye generationer har afløst dem ved åen. Der er kommet masser af nyt, moderne grej til høje priser, nye teorier fostres, men stadigvæk er det altafgørende spørgsmål - hvor står havørreden - og vil den bide???

Med venlig hilsen
ERIK MADSEN

NAR UHELD ER UDE!

Et af vore medlemmer, lad os kalde ham Hans, har oplevet dette:

Hans er fluefisker, og han går som næsten alle andre fluefiskere med 2 fluer på sit forfang. Hans er en erfaren fluefisker, og det skulle egentlig fritage ham for at komme i den situation, som altså blev hans.

På samme eng gik nogle stude, altså tyre på nær 2%, og sådanne stude er normalt meget fredelige. Det var disse også, men de var ganske utroligt nysgerrige, og det var især een af de her - endog meget.

Hans blev en del forskrækket, da han opdagede den meget nysgerrige stud lige bag sig, og det netop planlagte kast til ørreden ovre på den anden side blev ikke rigtigt til noget, og fluen, altså kun den ene, satte sig med fuld kraft i Hans's hånd.

Selv om vi kalder os sportsfiskere, så er vi glade for modhagerne på vore fiskekroge, og Hans er ingen undtagelse. Det hjalp ikke med lidt mumlen og et par av for ----, for krogen sad virkelig, som den skulle, for Hans er god til at "kroge".

Den nysgerrige stud havde forladt kamppladsen, men en af dens flokkammerater havde opfattet situationen, og stillede sig op for at nyde synet, og da nu den anden flue nærmest fløj rundt for næsen af den, så kunne den jo lige så godt æde den, og som tænkt så gjort.

På dette sted havde en videooptagelse været sagen.

Kan du forestille dig situationen? Hans med fluestang i den ene hånd, flue nr. 1 godt sat i den kødfulde del af den anden hånd og så den anden flue inde i munden på en stor og stærk stud - kæmpende - dels for at få fluen ud af hånden, dels for at undgå, at studen rykkede i linen.

Nå, forfang har det med at knække, og det gik da også sådan i dette tilfælde, men tilbage var en stud med en flue et sted inde i munden og Hans med en flue i hånden.

I en sådan situation er det med at gøre det rigtige, og det gjodre Hans.

Hans gik straks op til landmanden og forklarede ham, hvad der var hændt. Der blev selvfølgelig straks sendt bud efter dyrlægen, og han kom, så hurtigt han kunde.

For en dyrlæge er dette at fjerne en fluekrog af halsen på en stud ikke bare et snuptag, for sådan en stud er udover at være nysgerrig, både stædig og stærk, så der var ikke andet at gøre end at give studen en bedøvelse, hvorefter krogen, der havde sat sig i studens gane, kunne fjernes uden risiko for folk og dyrlæge.

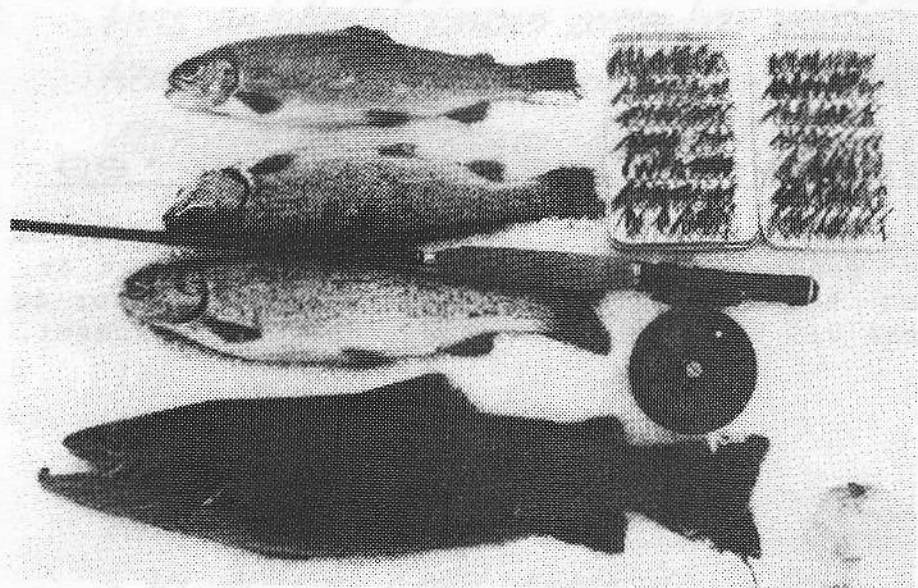
Det viste sig, at dyrlægen var en god ide, for den anden flue sad stadig i Hans's hånd, men det klarede dyrlægen - uden bedøvelse.

Det er på tide med et par roser til Hans. En ting er, at Hans var uheldig i starten af episoden; men han gjorde det rigtige, nemlig at kontakte landmanden, så studen kunne reddes.

Man kan med stor sikkerhed sige, at hvis ikke fluen var blevet fjernet, så ville studen have fået en byld, og det ville i første omgang have influeret på dens evne til at æde og på dens appetit, og den ville have tabt sig, hvilket jo ikke er landmandens formål med stude. Hvad en byld i halsen derefter kunne have medført, er svært at sige, men næppe noget godt.

Nu sker der det, at forsikringen betaler dyrlæge-regningen, og hvis der ikke sker mere med studen, så er sagen afsluttet, og Hans har en oplevelse, landmanden har sin stud, og vi andre har lært lidt om, hvad vi skal gøre hvis....

Hvis du tror, dette er en god historie, så har du ret, men det passer hvert et ord.



Politiskilt Savnes!

POLITISKILT ! !

En af vore kontrollører har tabt sit politiskilt et eller andet sted på A-stykket - sikkert i nærheden af "KARKOVGAARD".

Hvis du finder det kan du aflevere/sende det til formanden.

Misbrug af et politiskilt er en alvorlig sag - også hvis det bare var "for sjovt", så har du fundet det, så skynd dig at aflevere det.

GENERALFORSAMLINGEN '89

Som du kunne læse i sidste nummer af bladet, så er generalforsamlingen rykket lidt frem i år, men herom kan du læse i næste nummer, hvor du også vil kunne se de forslag, der er fremkommet.

JUNIOR-SIDER:

Så er det JUNIOR-AFTEN-TID...

Som noget nyt starter vi i år hjemme
hos Allan.

Vi starter onsdag d. 15. november kl. 19.00

Du skal tilmelde dig til denne aften
senest mandag d. 6. november.

Hvis antallet af juniorer passer hav vi i år
tænkt os at afholde junioraftenerne i Allans
værksted om tirsdagen fra kl. 19.00-21.00.

Da Allan bor i Ø. Vedsted vil der blive
en kørselsordning fra Ribe.

Husk tilmelding til:

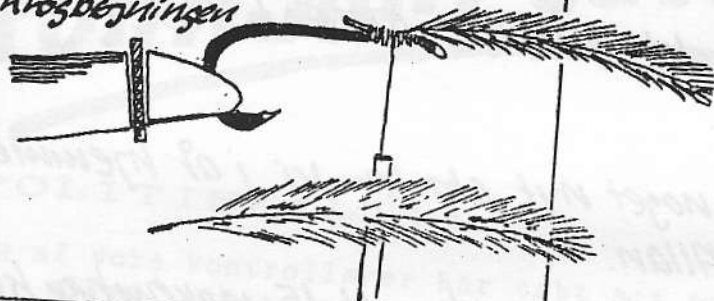
Allan tlf. 75 42 45 27 eller:

Kim tlf. 75 44 56 67

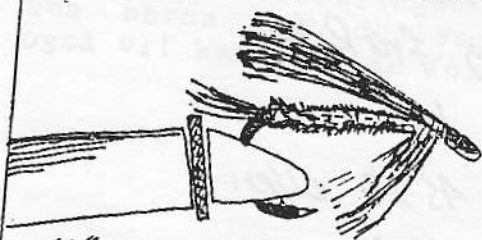
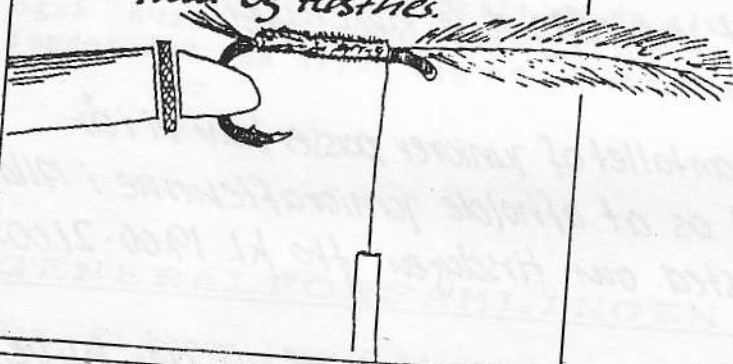
- vi træffes bedst efter kl. 18.00.

-Sådan bindes alu. vådflue.

Bindetråden ternes forbi krog-
øjet, og hacklet bindes ind,
bindetråden ternes til
krogbejningen

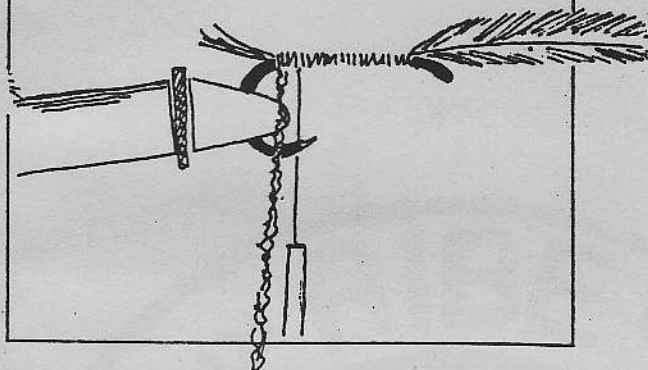


Bindetråden ternes frem til
hacklet, kropsmaterialet
ternes frem og fastnes.

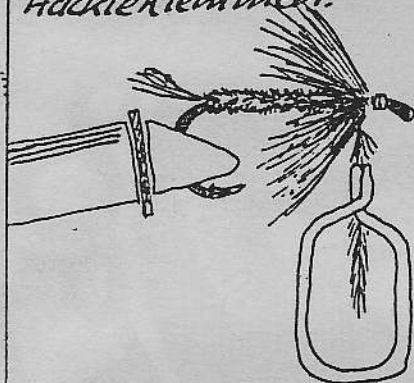


-Hårvingen fastnes, hovedet
afsluttes og lakeres.

Halen bindes ind, krops-
materialet bindes ind.



Hacklet formes rundt med
Hackleklemmen.



- Strålerne på Hacklet skal
have en længde som svarer
til afstanden fra krog-øje til
krog-bøjning.

Hårvingen skal ikke bindes
med for mange hår, kun en
lille passende "dusk".

9156

385

00

BENT OLSEN

HØJVEJ 4

6510 GRAM